

Ce este adevărul ?

Ce este Adevărul?

expus în
Șapte subiecte Biblice
de
J. F. RUTHERFORD

Pagina
3 Biblia
11 Isus
18 Biserica
26 Sfarșitul lumii
32 Mesagerii păcii
40 Venirea a doua a lui Hristos
49 Răscumpărarea omului pentruce este necesară
58 Lucrul clădat al lui Dumnezeu

Seriile Judecătorului
Rutherford sunt publicate
la 52 de limbi

Copyrighted 1932
and published by

SOCIETATEA DE BIBLII ȘI TRACTATE

Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Paris, Berna, Londra, Magdeburg,

Stockholm etc.

Traducere din francezește.

WHAT IS TRUTH? — Rumantian

Printed in Rumantia

Tip. „Cartera de Aur”, București.

Ce este adevărul?

Biblia

ȘTIETIVA Dumnezeu este Creatorul omului. De
ceea este rațional a aștepta, că Creatorul se
va face cunoscut omului și că-l va descoperi de
așezarea și scopul său. Biblia conține această
descoperire. Este Biblia adevărată, și este ea Cu-
vântul lui Dumnezeu? Invățătorii moderni zic: Nu;
și pretind că ea nu este demnă de încredere. Aici
vreau să vă prezint câteva dovezi, că da; Biblia este
Cuvântul lui Dumnezeu al adevărului și că ea este
singura călăuză sigură a omului.

Faptele demonstrează categoric, că pământul a
fost odată acoperit de un potop mare de apă. Noe
a fost salvat din acea lume, care a fost distrusă prin
potop. Noe a fost în timpul său cel mai important
om de pe pământ. El a avut cunoștință despre
lucruri, pe cari în acel timp nimeni de pe pământ
nu le-a putut ști așa de bine ca el. Dela creațiunea
lui Adam până la potop a fost un period de 1656
de ani. În zilele, acelea oamenii trăiau aproape
o mie de ani. Adam a fost încă pe pământ trei
sute de ani după nașterea lui Enoch. Enoch a fost

un om neprihănit și a rugat pe Adam să-i povestească tot ce s'a întâmplat în Eden. Și Enoch dela sine se înțelege că a comunicat aceste fapte fiului său Metusala, bunicul lui Noe. Dela Metusala și dela Lameh, tatăl său, Noe a primit toate informațiunile necesare despre tot ce s'a întâmplat în Eden și despre evenimentele ulterioare. După ce Noe a părăsit corabia a mai trăit încă 350 de ani. La doi ani după moartea sa a fost născut Avraam și acestuia i-a fost comunicată istoria omenirii prin Soam, strămoșul său, fiul lui Noe.

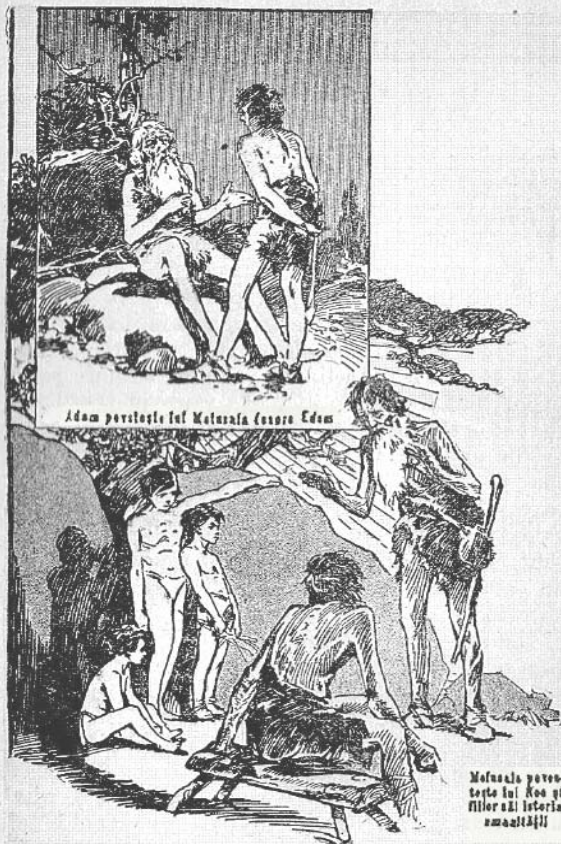
Avraam a fost începutul poporului Izrael, adică începutul Iudeilor. El este numit „tatăl credincioșilor”, și deoarece nimeni nu poate avea credință fără cunoștință, din aceasta trebuie să conchidem, că Avraam a fost informat despre relațiunile lui Dumnezeu cu umanitatea. Iacob a fost un nepot al lui Avraam și tatăl lui Iosif, care a devenit un domnitor puternic în Egipt. Moise, un izraelit, a fost născut în Egipt, și despre el stă scris că a fost instruit în toată înțelepciunea Egiptului, în aceasta de la sine se înțelege că sunt coprinse și toate informațiunile, cari au fost comunicate de strămoșii săi. Nu este neobișnuit, că un copil dela tatăl său învață cele mai importante fapte ale istoriei țării sale. Cu atât mai mult este admisibil, că Moise a învățat istoria poporului său dela tatăl său. Moise a fost deci foarte capabil pentru a scrie istoria omului, și el a și scris primele cinci cărți ale Bibliei. Prin urmare vedem, că aceste informațiuni au

putut fi foarte bine transmise dela o generațiune la alta.

Enoch, Noe, Avraam și Moise au fost oameni consacrați lui Dumnezeu; cari dela sine se înțelege că și-au însușit toate cunoștințele accesibile despre relațiunile lui Dumnezeu cu umanitatea. Noul Testament zice, că acești oameni au fost aprobați de Iehova. Chiar dacă afară de tradițiune n'am avea alte dovezi relativ la Biblie, aceasta ar fi o dovadă suficientă pentru a accepta Biblia ca istoria omenirii. Noi însă posedăm și alte dovezi.

Fiecare admite, că omul este creatura cea mai inteligentă a pământului. Este o tendință naturală a omului de a scrie și a păstra evenimentele spre folosul său și a generațiunilor următoare. Aceasta este o dovadă, că Creatorul a dorit, ca omul să scrie un astfel de raport, deoarece i-a plantat în minte înclinațiunea să facă aceasta. Din această urmează în mod logic, că Creatorul va da și mijloacele pentru a face un astfel de raport. Deoarece raportul a stat în legătură cu numele și Cuvântul său, Dumnezeu s'a îngrijit ca el să fie exact. Dacă Iehova a supravegheat scrierea acestui raport, atunci putem fi siguri, că el conține adevărul.

Atât tradițiunea cât și Biblia spun, că Moise a fost devotat lui Dumnezeu și că a fost trimis de Iehova în Egipt într-o misiune specială. El a fost omul drept, pe care Dumnezeu a voit să-l întrebuințeze ca să relateze scopul său cu omenirea. De aceea când a făcut raportul a fost numai un instrument sau scriitor pentru Iehova. Acelaș lu-

Adam povestește lui Mafusa despre Eden

Mafusa povestește lui Noe și fiilor săi istoria animalelor

Comunicățiunea istoriei

cru' se poate spune și despre ceilalți scriitori ai Bibliei, deoarece Dumnezeu i-a dirijat ce trebuie să scrie. Despre aceasta zice David, regele credincios al lui Izrael: „Spiritul lui Dumnezeu vorbește prin mine și cuvântul lui este pe limba mea”. Spiritul lui Dumnezeu este puterea invizibilă prin care dirijează acțiunile omului.

Oamenii din vechime, cari au fost devotați lui Dumnezeu și au scris părți din Biblie se numesc profeți. În 2 Petru 1:21 stă scris: „Căci nici o proorocie n'a fost adusă prin voia omului; ci oamenii sfinți au vorbit de la Dumnezeu, mânați de duhul sfânt”. Acești oameni au scris și au profetit despre evenimente viitoare, pe cari nici nu le-au cunoscut și nici nu le-au priceput, ceea ce dovedește, că ei n'au fost decât instrumente în mâna lui Iehova, cari au fost folosite de el ca să scrie astfel de profeții. Profețiile scrise înainte de aceasta cu sute de ani se împlinesc în evenimentele actuale, și toți oamenii cari reflectează serios pot să le constate. Aceasta dovedește desfinitiv, că nici o minte omenească n'a putut concepe sau formula cuvintele profețiilor, ci ele au fost dictate de Iehova și acești oameni au scris după cum i-a dirijat puterea lui Dumnezeu. Daniel, unul dintre profeți, a întrebat pe Dumnezeu, când se vor întâmpla aceste lucruri și i s'a răspuns să pecetluiească cartea profeției până la timpul sfârșitului, când va fi înțeleasă.

Nimeni nu poate nega faptul, că Isus a trăit și a murit în Palestina înainte de aceasta cam cu 1900 de ani. Cuvintele sale întrec în înțelepciune spusete tuturor oamenilor, cari au trăit vre-

dată pe pământ. El a vorbit de Iehova cu autoritate, și despre profeți cu stimă, și a menționat cuvintele lor ca fiind demne de crezut. Cu multe sute de ani înainte, unii dintre acești profeți au anunțat nașterea lui Isus, viața sa, persecuțiunile sale, moartea și învierea sa. Faptele cunoscute confirmă și susțin aceste profeții și dovedesc, că ele sunt adevărate. Aceasta arată, că mîntuirea umană a formulat aceste profeții, ci ele purced dela Iehova Dumnezeu.

Isus a declarat de mai multe ori, că el este Fiul lui Dumnezeu și este trimis de Iehova din cer, ca să facă un lucru în numele Tatălui său și spre binele omenirii. El a devenit om, pentru ca să fie un martor pentru Dumnezeu și să spună oamenilor adevărul. Cuvintele sale însemnate în Ioan 18:37 sună: „Eu pentru aceasta m'am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr”. În aceeași zi, cu puțin timp înainte de moartea sa, Isus a zis despre Biblie, raportul lui Dumnezeu: „Cuvântul tău este adevărul”. Cine leapădă Biblia, leapădă pe Isus ca pe Fiul lui Dumnezeu și neagă veracitatea mărturiei sale. Cine crede, că Isus este marele învățător, trebuie să creadă de asemenea și aceea, că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu al adevărului. Partea Bibliei, pe care o numim Noul Testament, a fost scrisă de oameni, cari au trăit sau au avut relațiuni cu Isus, cari au învățat dela el și au scris sub influența puterii și direcțiunea spiritului lui Dumnezeu, și ceace au scris ei este adevărul.

Manuscrisurile originale ale Bibliei au fost păstrate de poporul ales al lui Dumnezeu, de po-

porul Izrael. Faptele istorice incontestabile afară de Biblie arată, că din timpul lui Ezra manuscrisurile originale au fost copiate de mai multe ori și aceeași activitate a continuat până la anul 900 după Cristos. Trei din aceste manuscrise există încă și astăzi, anume manuscrisul Alexandrian păstrat în Muzeul Britanic, manuscrisul Sinaitic care se găsește în biblioteca din Leningrad, și manuscrisul Vatican care se află în Roma. De pe aceste manuscrise vechi au fost făcute multe copii și traduceri de oameni cu frica lui Dumnezeu. Așa am primit Biblia, pe care o întrebuițăm astăzi. Nici o încercare de a nimici Biblia n'a reușit, ceace dovedește, că Dumnezeu a păstrat-o pentru binele omenirii.

Unul dintre sfinții profeți adeverește în Psalmul 119:105, că Biblia este o călăuză pentru om: „Cuvântul tău este o candelă pentru picioarele mele, și o lumină pe cărarea mea”. Legea lui Dumnezeu pentru om este scrisă în Biblie. A o cunoaște și a urma înseamnă a umbla pe calea dreptății. În Psalmul 19:7 și 8 stă scris: „Legea Domnului este perfectă, și înviorează sufletul; mărturia Domnului este adevărată și dă înțelepciune celui neștiutor. Reglementele Domnului sunt drepte și înveselesc inima; poruncile Domnului sunt curate și luminează ochii”.

Cercetătorul serios poate veni cu încredere la Sfânta Scriptură, știind că ea proclamă voința lui Dumnezeu cu privire la om și că ea îi este dăruită pentru a-l instrui în dreptate. În Sfânta Scriptură se poate avea încredere deplină. Biblia este baza credinței în Dumnezeu, și cunoștința

ei conduce la înțelegerea iubirii nesfârșite a lui Dumnezeu față de familia omenească.

O explicație despre origina și autenticitatea Bibliei se poate găsi în cartea Creațiune. Cauza pentru ce sunt oamenii într-o ignoranță așa de mare despre Biblie, este, că Satan, dușmanul lui Dumnezeu și al omului, a împiedecat pe oameni să cunoască adevărul. Satan a ucis prin instrumentele sale pe mulți, cari au fost activi în legătură cu Biblia, însă nu înainte de a-și fi terminat lucrul. Mii de Biblii au fost distruse prin aceste instrumente rele, însă Satan cu toate străduințele sale n'a putut împiedeca progresul lui Dumnezeu în executarea scopului său și de asemenea n'a putut împiedeca ca Iehova să se descopere pe sine oamenilor prin Cuvântul său. Nereușindu-i să împiedice răspândirea Bibliei, Diavolul a încercat, prin reprezentanții săi, ca să falsifice semnificațiunea ei. El s'a servit de toate mijloacele pe cari le-a avut la dispoziție ca să întoarcă mințile oamenilor dela Iehova și dela Cuvântul său pur al adevărului. Iată pentru ce aceste adevăruri minunate ale Cuvântului său au fost timp de sute de ani obscure și ascunse. Omului. La timpul hotărât de Dumnezeu aceste doctrine pure au fost restituite acelor cari le-au căutat în mod sincer.

Timpul pe care l-a fixat Dumnezeu pentru a face cunoscut adevărul a sosit și Satan nu poate împiedeca nicidecum proclamarea lui. Timpul a sosit pentru a ridica steagul lui Iehova, ca oamenii să știe, pe care drum să urmeze. Acest steag este Biblia și toți oamenii sinceri se vor

aduna în jurul acestui steag divin. Poporul adevărului se urcă tot mai sus până ce va umplea întreg pământul, înțocmai după cum apele acopăr fundul mării. Aceasta se întâmplă spre gloria lui Iehova Dumnezeu. A sosit timpul când Iehova își va face numele cunoscut pe pământ, ceea ce va face prin Cuvântul său și prin manifestarea puterii sale. Adevărul nu aparține niciunui om, numai lui Dumnezeu singur. Dumnezeu a întrebuițat oameni sau instrumente omenești în timpurile diferite pentru scopurile sale și spre gloria sa, însă adevărul a fost și va rămâne totdeauna proprietatea lui Iehova. Biblia este Cuvântul său al adevărului, și este dată pentru a fi călăuză celor cari caută dreptatea.

ISUS

FIUL Iubit al lui Iehova este numit Isus, pentru că Dumnezeu l-a ales ca să mântuiască pe oameni. El are mai multe titluri. Sfânta Scriptură îl numește foarte desori „Fiul omului”. Lui Adam, omului perfect, i-a fost dată domnia peste pământ, pe care a pierdut-o din cauza călcării legii lui Dumnezeu. Isus, singurul alt om perfect, care a trăit vr'o dată pe pământ, a moștenit în mod drept tot ce a pierdut Adam. De aceea a primit titlul de „Fiul omului”.

Logosul sau Cuvântul lui Dumnezeu este un alt titlu sau nume al Domnului Isus și înseamnă purtătorul de cuvânt al lui Iehova. În Biblie stă scris, că Logosul a fost începutul creațiunii lui Dumnezeu. Profetul lui Dumnezeu prezintă, pe Logos, Isus, spunând următoarele cuvinte: „Domnul m'a făcut cea dintâi dintre lucrările lui, înaintea celor mai vechi lucrări ale lui. Eu am fost format din vecinicie înainte de orice început, înainte de a fi pământul. Am fost născut când încă nu erau adâncuri, nici izvoare încărcate cu ape; am fost născut înainte de întărirea munților, înainte de a fi dealurile, când nu era încă nici pământul, nici câmpiile, nici cea dintâi sărămă din pulberea lumii. Când a întocmit Domnul cerurile, eu eram de față; când a tras o zare pe fața adâncului, când a pironit norii sus, și când au tăsnit cu putere izvoarele adâncului, când a pus un hotar mării, ca apele să nu treacă peste porunca lui, când a pus temelile pământului, eu eram meșterul lui, la lucru lângă el, și în toate zilele eram desfătarea lui, jucând neîncetat înaintea lui”. — Proverbe 8:22-30.

• După ce Logosul a fost creat, i-a fost dat cel mai mare privilegiu, anume să creeze toate lucrurile. Despre el stă scris în Ioan 1 versul 3: „Toate lucrurile au fost făcute prin el; și nimic din ce a fost făcut, n'a fost făcut fără el”. Mai departe: „Dumnezeu a creat toate lucrurile prin Isus Cristos”. — Efeseni 3:9 trad. engleză.

Din timpul răscoalei din Eden scopul lui Dumnezeu a fost, ca să răscumpere pe om și să-l restaureze. Promisiunea se arată, că aceasta o va

face prin sămânța pe care o va naște. Nici o creatură n'a fost destul de înțeleaptă ca să știe cum va putea înfăptui Dumnezeu aceasta. Satan nu numai c'a refuzat să o accepte, ci a batjocorit pe Dumnezeu încontinuu din cauza acestei declarațiuni. Legea lui Dumnezeu prescrie, că nimeni nu poate libera pe om de sentința de moarte rostită în contra lui Adam, numai moartea de bună voie a unui om perfect. Adam a fost condamnat la moarte și nu s'a găsit niciun om perfect, care să poată face față cerinței legii divine. Urmasii lui Adam au fost imperfecti. Satan a știut aceasta și a continuat să batjocorească cuvântul lui Dumnezeu al promisiunii, că Dumnezeu va restaura pe om. Însă Atotputernicul Dumnezeu n'a fost de loc neliniștit pentru aceasta, și la timpul său hotărât a trimis pe Fiul său, Logos, pe pământ. Viața și dreptul de viață al lui Logos au fost transferate de pe treapta spirituală pe treapta umană. În timpul nașterii copilului Isus, îngerii cerului au adus oamenilor mesajul acesta: „Iată vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi în cetatea lui David, vi s'a născut un Mântuitor, care este Cristos, Domnul”. (Luca 2:10,11) Aceasta a fost o promisiune a lui Iehova, pe care o va și ținea cu siguranță.

Când Isus a fost de 30 de ani, nu numai c'a fost perfect în ceea ce privește corpul, ci a fost perfect și după lege. El a fost perechea exactă a omului perfect Adam, înainte de a păcătui. Judecata pe care a rostit-o Dumnezeu în contra lui Adam, i-a luat viața și dreptul la viață a unui om perfect. Acea judecată a tras în suferință în

mod indirect pe întreagă omenirea după Adam. Dacă s'ar putea găsi un alt om perfect, care să moară de bună voie în locul lui Adam, atunci Adam și urmașii săi ar putea fi liberați de pedeapsa legală. Isus a fost capabil și gata de a lua locul lui Adam. Când a ajuns la vârsta bărbăției perfecte (majorat) a declarat cum stă scris: „Iată-mă că vin... vreau să fac voia ta, Dumnezeule”. (Psalm 40:7,8) Voința exprimată a lui Dumnezeu a fost, ca omul să fie mântuit de moarte și astfel să fie salvat, de aceea a trimis Dumnezeu pe Isus pe pământ.

A plăti un preț de răscumpărare, înseamnă a plăti prețul echivalent cerut de lege. Imediat după bolezul său, Isus a știut, că el va plăti banii de răscumpărare pentru om și că va face aceasta cu sângele vieții sale perfecte. În acel timp a zis, după cum este scris în Matei 20 versul 28: „Fiul omului a venit, ca să-și dea viața ca preț de răscumpărare”. În Ioan 10:10 spune, că moartea sa va deschide drumul vieții pentru oameni: „Eu am venit ca ei să aibă viață, și s'o aibă din belșug”. Isus a declarat, că el a făcut aceasta în armonie cu voința Tatălui său și în ascultare de porunca sa. — Ioan 10:17, 18.

Adam a călcat legea cu voința și a fost în mod drept judecat la moarte. Prin urmare Dumnezeu n'a fost obligat să răscumpere pe om. Atunci *dece l-a răscumpărat? Răspunsul* este dat în Ioan 3:16, 17: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe Fiul său unul născut, pentru ca oricine crede în el, să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Dumnezeu în adevăr, n'a trimis pe Fiul

său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin el”.

Fiul iubit a fost pentru Iehova cea mai scumpă comoară a inimii sale și el l-a dat, ca oamenii să nu piară, ci prin credință și ascultare să trăiască. Moartea și învierea lui Isus formează singurul mijloc pentru salvarea omului — „căci nu este sub cer niciun alt nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți”. — Faptele Apostolilor 4:12.

Moartea lui Isus nu este de folos numai credincioșilor. Nimeni nu este în stare, să aibă credință fără cunoștință și de aceea este de cea mai mare importanță, ca oamenii să primească o cunoștință a adevărului. În 1 Timotei 2:3—6 citim: „Lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care voește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului. Căci este un singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni, omul Isus Cristos, care s'a dat pe sine însuși, ca preț de răscumpărare pentru toți, faptul acesta trebuie adevărit la vremea cuvenită”.

Un alt nume al Fiului iubit al lui Dumnezeu este Isus Cristos. „Cristos” înseamnă uns. Dumnezeu voește să zică cu aceasta: „Acesta este reprezentantul meu oficial”. El a fost numit de Rege peste împărăția lui Dumnezeu, care va fi întemeiată. Un alt titlu al său este „Regele regilor”. Dumnezeu i-a promis împărăția și i-a uns de Rege, când era încă pe pământ. A fost necesar ca să se dea mărturie despre acest adevăr, ca oamenii să poată cunoaște scopul lui Dumnezeu de a răscumpăra pe oameni și de a întemeia im-

părăția sa, prin care numele și Cuvântul lui Dumnezeu vor fi justificate. Isus este marele martor, care a dat o astfel de mărturie. El a fost denunțat și adus înaintea guvernatorului roman de clerul sfâșnic, care l-a acuzat de crimă de înaltă trădare. Pilat l-a întrebat: „Deci tu ești un împărat? Da, a răspuns Isus. Eu sunt un împărat. Eu pentru aceasta m'am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul meu”. — Ioan 18:37.

Isus a dat pe pământ în mod sincer și credincios mărturie despre adevăr, de aceea i-a dat Dumnezeu titlul de onoare: „Martorul credincios și adevărat”. Adevărul luminează pe cel ce-l primește. Isus a fost lumina lumii, pentru că a făcut să lumineze lumina adevărului. Isus a preamărit încontinuu Cuvântul și numele lui Dumnezeu, și el a accentuat că adevărul este necesar pentru mântuirea omului. În rugăciunea sa memorabilă pentru ucenicii săi a zis: „Sfințește-i prin adevărul tău: Cuvântul tău este adevărul”. — Ioan 17:17.

Cu puțin timp înainte de moartea sa, Isus a obligat pe ucenicii săi să dea mărturie despre adevăr. De atunci încolo fiecare, care a fost un urmaș al lui Isus Cristos, a trebuit să fie un martor pentru adevăr. Satan însă a indus pe mulți să creadă, că datorința lor este, să convertească lumea și să aducă pe oameni în biserică. Nimeni nu este însărcinat, să convertească lumea. Voința lui Dumnezeu este, ca evanghelia să fie predicată națiunilor numai ca mărturie, până la sfârșitul domniei lui Satan. Și după aceea Cristos

va libera pe oameni, prin împărăția sa, și va converti lumea la dreptate.

Cu puțin înainte de crucificarea sa, Isus a zis ucenicilor săi, că el se va urca (înălța) la cer și acolo va pregăti un loc pentru urmașii săi, și că la timpul hotărât se va înloarce și îi va lua la sine, ca să poată fi cu el. Acest loc este împărăția lui Dumnezeu, care va governa lumea. Isus Cristos este marele Rege și Capul acelei împărății. Dumnezeu a prevăzut, ca și alte persoane să fie asociate cu Isus Cristos în împărăție și aceștia trebuie să fie urmași ai lui Isus Cristos și să fie martori credincioși și adevărați pentru numele lui Iehova.

În decursul absenței lui Isus pe pământ au fost femei și bărbați sinceri și credincioși, cari au dat mărturie despre Cuvântul și numele lui Dumnezeu. Ei au instruit pe oameni despre împărăția sa. Unii dintre acești martori sinceri și credincioși vor continua cu mărturia lor până când împărăția va decide asupra tuturor afacerilor pământului și atunci toți oamenii vor cunoaște adevărul.

Noi ne aflăm în zilele din urmă ale domniei lui Satan. Isus Cristos a pregătit locul pentru urmașii săi credincioși în organizațiunea universală a lui Dumnezeu. El a fost investit deja cu autoritatea sa de Rege și de aceea se află astăzi lumea într'un period de tranzițiune dela guvernul lui Satan la domnia lui Cristos. Satan a fost aruncat deja din cer. Puterile răului de o parte și puterile dreptății de cealaltă parte se adună pentru marele conflict final de pe pământ, din care

Cristos va ieși învingător. După aceea va urma guvernul glorios cu Cristos ca domnitorul invincibil al lumii.

În acest timp de criză intensivă, porunca lui Dumnezeu este, că urmașii credincioși ai lui Isus Cristos ca martorii săi trebuie să vestească oamenilor, că Iehova este Dumnezeu și ziua împărăției sale a sosit. Ascultând această poruncă, bărbați și femei merg din casă în casă și oferă oamenilor cărți, cari explică Biblia. Aceste cărți ajută oamenilor să afle și să înțeleagă adevărul. Scopul însă nu este nicidecum acela, ca oamenii să se alăture undeva, și ca să poată cunoaște îngrijirea lui Dumnezeu pentru liberarea și ținerea vieții lor. Trebuie spus oamenilor, că Iehova este Dumnezeul adevărat, că Isus este Răscumpărătorul și Salvatorul omenirii și că împărăția lui Dumnezeu este aproape. Oamenii să audă aceasta și să se bucure.

Biserica

DE SECOLE se întrebă oamenii, că oare organizațiunea catolică sau cea protestantă constituie biserica adevărată. Nimănui nu i-ar putea aduce ceva folos discuțiunea acestei întrebări. Numai adevărul ne poate satisface. Insus Isus a declarat, că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu, adevărul. Ea ne lămurește pe deplin despre bise-

rică și toți, cari cred Bibliei vor fi mulțumiți cu mărturia ei.

Cuvântul bisericească înseamnă literal „alegere”. Un grup de oameni, care este luat dintr-o mulțime mai mare și care este despărțit pentru un scop anumit, se poate numi cu drept o biserică (adunare). Acest nume este dat adesea ori la o asociațiune de oameni, cari n'au nici o legătură cu biserica adevărată. Oamenii au format multe sisteme și le-au numit biserici însă niciuna din ele nu formează o parte a bisericii adevărate. Nimeni n'are autoritatea să determine, ce este biserică și cari sunt membri ei, deoarece aceasta trebuie determinat prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Biserica adevărată constă din Isus Cristos și din toți aceia, cari vor fi făcuți asemenea lui. Iehova Dumnezeu alege adunarea și de aceea biserica adevărată este numită adunarea lui Dumnezeu. Expresiunea care este întrebuințată în 1 Timotei 3:15, sună: „Biserica Dumnezeului celui viu”. În Evrei 12:23 acelaș corp este numit „biserica celor întâi născuți, cari sunt scriși în ceruri”. Adunarea adevărată este deci poporul lui Dumnezeu, care este luat de el dintre oameni și este despărțit de el pentru scopul său. Regula, care este urmată în organizațiunile catolice și protestante, numite biserici, este, că preotul în legătură cu o ceremonie scrie numele candidatului în registrul bisericii și așa devine cineva membru al bisericii. Aceasta însă n'are nimic de a face cu adunarea lui Dumnezeu și nici nu este metoda lui Dumnezeu, de a alege adunarea. Faptul, că numele cuiva este scris în registrele bisericii catolice

sau protestante, nu inseamnă nicidecum, că el este un membru al adunării lui Dumnezeu. Regulele pentru organizațiile catolice și protestante le-au făcut oamenii. Dumnezeu a făcut regulele pentru biserica sa.

În capitolul al doisprezecelea din 1 Corinteni citim: „Acum dar Dumnezeu a pus mădularele în trup (biserică), pe fiecare așa cum a voit el”. Isus Cristos este Capul bisericii lui Dumnezeu. În Coloseni 1:18, 19 stă scris despre Cristos: „El este Capul trupului, al bisericii. El este începutul, toate lucrurile să aibă întăritatea. Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în el”. În Efeseni 1:22 și 23 Dumnezeu a făcut să se scrie următoarele despre Fiul său iubit: „El i-a pus totul sub picioare, și l-a dat căpetenie peste toate lucrurile bisericii, care este trupul lui, plinătatea celui ce plinește totul în toți”. Aceste texte dovedesc fără nici o îndoială, că Dumnezeu alege adunarea și pune pe membri în trup cum îi place lui și că le scrie numele în cartea sa în cer, însă nu într'un registru pe pământ, și că Isus Cristos este Capul sau Șeful bisericii.

Clerul povestește astăzi oamenilor, că nu este important, că la care biserică aparține omul, deoarece toate merg pe drumuri diferite, cari totuși conduc la aceeași jintă, și dacă este credincios organizațiunii bisericii sale, atunci la moartea sa va merge în cer. Această pretențiune este foarte greșită și falsă. Din Sfânta Scriptură știm, că adunarea este trupul lui Cristos, de aceea n'ar fi logic, de a alege membrii ei după regule și metode diferite și să fie lăsați să meargă pe di-

ferite drumuri. Dumnezeu a determinat metoda pe care o va întrebuița, cu mult timp înainte de a începe alegerea bisericii adevărate. În Romani 8:28, 29 este scris, că Dumnezeu chiamă și alege membrii adunării după voia sa. „Căci pe aceia, pe cari i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului său, pentruca el să fie cel întâiu născut între mai mulți frați”. Prin aceasta este dovedit, că toți membrii trebuie să fie aleși în acelaș mod și a-nume în acelaș fel cum a fost ales Isus și așa trebuie să lucreze cum a lucrat el. În 1 Petru 2:21 stă scris: „Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Cristos a suferit pentru voi, și v'a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele lui”.

Când Isus a ajuns la vârsta bărbăției (majorat), s'a prezentat înaintea lui Iehova și a declarat că este gata să facă voia lui Dumnezeu. Iehova Dumnezeu a permis lui Ioan ca să fie martor la alegerea lui Isus și de aceea citim în Matei 3:17, că Ioan a auzit cuvintele următoare: „Acesta este Fiul meu prea iubit, în care îmi găsesc plăcerea”. Aceasta s'a întâmplat la Botezul lui Isus în Iordan. Isus a fost astfel născut și a fost recunoscut de Iehova ca Fiu, ceea ce inseamnă că Isus a acceptat să facă voia lui Iehova. Când Isus a căutat apoi să primească o înțelegere a scopului lui Dumnezeu din Cuvântul său, Dumnezeu a făcut cu el un legământ și i-a pus de Rege și Cap peste adunare. Dumnezeu a hotărât, ca împreună cu Isus să fie asociați oameni, cari vor călca pe urmele lui. Acești aleși sunt numiți trupul (adunarea) lui Cristos. Alegerea acestor membri ai

corpului s'a început la Rusalii, și despre ea stă scris în Faptele Apostolilor 2 versul 17: „Și Domnul adăoga în fiecare zi la numărul lor”. Nici atunci și nici după aceea oamenii n'au putut adăoga membri. Dumnezeu s'a servit de ucenicii lui Isus Cristos, ca să vestească oamenilor adevărul și-să-i învețe despre drumul lui Dumnezeu, însă pe membrii adunării însuș Domnul i-a ales.

Organizațiunile catolice și protestante, cunoscute ca biserici, se ocupă cu politica lumii și se socotesc ca o parte esențială a lumii, ceea ce și sunt în realitate. Isus a refuzat să facă una ca aceasta, deoarece a zis, că Satan este dumnezeul acestei lumi și a poruncit urmașilor săi să se despărțească de lume. Aceasta este o altă dovadă, că organizațiunile catolice și protestante nu formază o parte a organizațiunii lui Dumnezeu. Clerul pretinde, că membrii bisericii de aceea sunt aleși, ca să scape de chinul vecinic și ca la moartea lor să poată avea o locuință în cer. Această afirmațiune nu este adevărată. Membrii adunării atâta timp cât sunt pe pământ au de împlinit datoriță și aceasta n'are nimic de a face cu o mântuire de chinul vecinic. Una dintre obligațiunile membrilor adunării lui Dumnezeu, este, de a fi martorii săi, de a-i reprezenta în mod credincios și de a vesti adevărul său. În Faptele Apostolilor 15:14 stă scris, că Dumnezeu a favorizat omenirea și a ales din ea un popor pentru numele său. Fiecare membru al adunării adevărate, care dovedește credința sa, trebuie să fie un martor pentru Cuvântul și numele lui Iehova. Fără a face aceasta nu poate nimenea să facă parte

din poporul, care poartă numele lui Dumnezeu. Sfânta Scriptură insistă asupra acestui punct, că membrii adunării de pe pământ — mai cu seamă în timpul de acum — trebuie să fie martorii lui Dumnezeu.

În decursul periodului după procreațiunea sa Isus s'a consacrat lucrului de mărturie ca un martor pentru Cuvântul și numele lui Iehova. Cine urmează pe urmele lui și este un membru al adunării sale, trebuie să facă acelaș lucru. Când Isus a stat înaintea lui Pilat, a declarat: „Eu pentru aceasta m'am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr”. (Ioan 18:37) După aceea a adăogat, că fiecare urmaș adevărat al său trebuie să facă acelaș lucru.

Îată cum poate fi făcut cineva un membru al adunării adevărate: El învață, că Iehova este Dumnezeu, că Isus Cristos este Răscumpărătorul omenirii și că el este singurul drum spre salvare. Deoarece crede aceste adevăruri, Isus îi zice: „Dacă vrei să fii urmașul meu, atunci trebuie să te lapezi de tine însuși, să-ți iei crucea ta și să mă urmezi”, ceea ce înseamnă, că omul promite, ca pe mână departe să nu mai fie condus de înclinațiunile și dorințele sale egoiste, ci să fie guvernat de voința lui Dumnezeu. În felul acesta va fi cineva primit în legământul cu Dumnezeu și Dumnezeu naște pe unul ca acesta de copilul sau fiul său. Așa alege Dumnezeu oameni și îi despărțește pentru scopurile sale, ca să fie martori pentru Cuvântul și numele lui Iehova. Pe niciun alt drum nu poate călca cineva pe urmele lui Isus Cristos.

Isus, Capul adunării a suferit multe persecuțiuni din partea preoților timpului său. Deși acești oameni au pretins, că sunt reprezentanții lui Dumnezeu, totuși au persecutat pe Isus până la moarte. Cauza pentru aceasta a fost faptul, că Isus a fost credincios față de Dumnezeu și a dat mărturie despre adevăr. Clerul aceluși timp a aparținut lumii, întocmai cum clerul de astăzi formează o parte esențială a lumii. Isus a zis ucenicilor săi, că din cauza împlinirii în mod credincios a datorinței lor de asemenea vor fi persecutați de aceeași clasă de oameni, deoarece servii lui Dumnezeu trebuie să fie făcuți asemenea Maestrului lor Isus Cristos.

Astăzi există o mică ceată de bărbați și femei, cari merg din loc în loc cu Biblia și cu cărți cari explică Biblia și cari conțin vestea scopului lui Dumnezeu. Ei oferă cărțile lor oamenilor și le povestesc despre hotărârile lui Dumnezeu de a mântui și binecuvânta omenirea. Preoții se opun cu violență acestei turme mici de martori, deoarece vestesc adevărul despre scopul lui Dumnezeu. Satan, Diavolul, este marele adversar al lui Cristos și a urmașilor săi și el se servește de preoții organizațiunilor lumești, cari sunt cunoscute ca biserici catolice și protestante, și persecută pe aceia, cari împlinesc voia lui Dumnezeu. Creștinul adevărat așteaptă această opozițiune, deoarece Isus a zis, că membrii adevărați ai adunării trebuie să sufere astfel de înfruntare din cauza fidelității lor față de Dumnezeu. Mai departe Isus a declarat, că, dacă cineva va da un pahar de apă rece în numele său unuia dintre acești martori credincioși,

va fi răsplătit de Domnul. Este deci privilegiul poporului, ca să primească bine și cu prietenie pe aceia, cari aduc vestea adevărului. Acela care persecută cu voință pe urmașii lui Cristos va fi la timpul său aspru pedepsit de Domnul, dar toți aceia, cari întâmpină cu prietenie pe acești membri credincioși și modești ai adunării adevărate, vor primi dela Domnul la timpul său mari binecuvântări.

Astăzi sunt milioane de oameni pe pământ, cari au fost înșelați să creadă, că ei vor merge în cer. Adunarea adevărată având de Cap pe Isus Cristos va moșteni gloria cerească, dar fiecare dintre membrii ei trebuie să-și dovedească mai întâiu credința sa față de Dumnezeu și Cristos. Așa stă scris în Apocalips 2 versul 10: „Fii credincios până la moarte, și-ți voi da cununa vieții”. În capitolul al 7-lea din Apocalips stă scris, că biserica adevărată n'are numai 144.000 membri. Îndată ce va fi terminat lucrul de mărturie pentru numele lui Iehova în lumea prezentă, credincioșii vor fi luați cu Isus Cristos pentru totdeauna în cer. Intregă adunarea, Cap și membri, va fi înțrebuințată apoi de Iehova ca instrument, ca să binecuvinteze pe toate familiile pământului. Toți aceia, cari atunci vor asculta și vor urma Cuvântul lui Dumnezeu, care le va fi oferit prin Cristos și membrii corpului său pe calea holărită de Dumnezeu, vor fi restaurați ca creaturi perfecte și vor trăi vecinic pe pământ.

Sfârșitul Lumii

BIBLIA arată clar, că sfârșitul lumii este un timp de bucurie pentru toți aceia, cari iubesc pe Dumnezeu și-l servesc. Poporul a fost indus să creadă, că sfârșitul lumii este începutul unor suferințe îngrozitoare, cari vor dura vecinic. Clerul este responsabil pentru această concepțiune falsă. Adevărul liberează pe oameni din robie și le dă pacea inimii, și acest adevăr despre scopul lui Dumnezeu îl găsim numai în Sfânta Scriptură.

Cuvântul „lume” arată în Scriptură pe națiunile cari s'au organizat în diferite forme de guvern și cari stau sub supravegherea unui domn invizibil. Fiecare om sincer va admite, că astăzi nu se află pe pământ nici-un guvern satisfăcător. Popoarele sunt dominate de o mână de oameni egoiști, cari au în mână lumea financiară și ei sunt aceia, cari fac legile și le aplică riguros pentru a favoriza interesele lor proprii, și induc pe oameni să creadă, că este voința lui Dumnezeu, să se subordoneze puterilor domnitoare comerciale din prezent. Partea vizibilă a lumii constă din marile capital, din politiciani și din conducătorii religioși, numiți cler. Sub formele prezente de guvern oamenii sunt foarte apăsați și trebuie să sufere multă nedreptate. Dările sunt mari, iar produsele muncii lor au un preț mic. Lucrătorii, cari produc averea țării prin muncă grea, au puțin folos din ea, dar aceia cari nu lucrează,

se ocupă cu specule egoiste și se bucură de fructele lucrului altora. Câțiva puțini trăesc în lux, iar alții îndură lipsă. Poporul caută un drum spre îndreptare, însă nu-l găsește. Acum stă înaintea ușii într'adevăr o mare schimbare dela un guvern egoist la un guvern absolut dezinteresat și drept. De aceea fiecare om sincer trebuie să aibă cel mai mare interes, ca să cerceteze adevărul despre prezent și viitor. —

Satan a fost multe secole de-a rândul suveranul popoarelor organizate ale pământului. Oamenii s'au organizat în guverne; dar deoarece sunt imperfecti, și sunt guvernați de oameni egoiști și imperfecti, au căzut ușor sub influența nelegiuită a lui Satan. Marea masă a omenirii este în neștiință despre Dumnezeu și scopul său. Dumnezeu a pus pe martorii săi să vestească scopul său, și toți aceia cari au urechi de auzit, sunt doriți de a învăța și s'au năzuit să facă voia lui Dumnezeu, au fost binecuvântați. Influența vicleană a lui Satan a orbit însă masele omenirii față de adevăr. Satan s'a servit de partea vizibilă a organizațiunii sale, pentru a ținea omenirea în ignoranță.

Dumnezeu a promis, că la timpul său hotărât va întemeia o împărăție sau un guvern, care va domni în dreptate, și Isus Cristos va fi Domnitorul invizibil și Capul acestui guvern drept. Înainte de a putea fi liberați oamenii din apăsare, ca să se poată bucura de pace și viață, trebuie ca Satan să fie dat afară și Cristos să fie instalat ca domnitorul invizibil al lumii. Această schimbare mare este numită de Biblie „sfârșitul lumii”;

prin care se înțelege sfârșitul domniei lui Satan și începutul guvernului lui Cristos.

Ucenicii au învățat dela Isus despre această împărăție viitoare, care va fi întemeiată la venirea sa a doua și de aceea l-au pus următoarea întrebare: „Spune-ne, care va fi dovada venirii tale și a sfârșitului lumii?” Răspunzând la întrebarea lor Isus a rostit o mare profeție, care va fi împlinită la timpul hotărât. El a zis între altele, că sfârșitul lumii va fi marcat printr'un mare războiu mondial, că vor urma foamete, pestilență și multe cutremure de pământ, și că atunci vor fi pe pământ multe suferințe, apăsare mare și nedumerire și oamenii vor muri de frică, în așteptarea lucrurilor cari se vor întâmpla pe pământ.

Dacă vedem dovezi, produse de evenimentele, cari a avut loc, și cari corespund exact profeției, atunci putem fi siguri, că aceste fapte sunt o împlinire a profeției. Această profeție mare a lui Isus a început să se îplinească în anul 1914 prin războiul mondial. Intocmai, cum a spus el, după războiul mondial au urmat foamete, pestilență și suferință mare. Astăzi toate națiunile se află în strâmtorare și nedumerire. Sfârșitul lumii a sosit.

Înainte de 1914 Dumnezeu n'a turburat (deranjat) domnia lui Satan, el l-a lăsat să meargă până la extremul căii sale rele. Profeția și faptele arată, că timpul în care Domnul a lăsat pe Satan să domnească neturburat, s'a terminat cu anul 1914. În acest timp, după cum este menționat în Psalmul 2:6, Dumnezeu a pus pe Regele său pe

tromul său și acesta și-a început activitatea. Primul său lucru mare a fost, să expulzeze pe Satan din cer. Psalmul 110 și capitolul al doisprezecelea din Apocalips spun, cum a făcut aceasta. Cartea *Libărare* conține expunerea acestei lupte și consecințele ei, precum și descrierea organizației lui Satan și a organizației lui Dumnezeu. Fiecare care dorește să știe, ce spune Biblia despre sfârșitul lumii, să citească această carte.

În decursul războiului mondial s'a auzit pretutindenea: „Războiul va asigura triumful democrației”. Democrația este un guvern, care este exercitat spre folosul poporului. Fiecare știe, că democrația lumii este astăzi în mai mare pericol ca oricând înainte. Apocalips 12:12 arată motivul acestei suferințe în cuvintele următoare: „Vai de voi, pământ și mare! Căci Diavolul s'a pogorât la voi, cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme”. De când Satan a fost aruncat din cer pe pământ, a trebuit să-și mărginească activitatea pe pământ și de aceea au devenit condițiunile poporului mai rele. Scopul lui Satan este, să inducă pe oameni să creadă, că Dumnezeu este responsabil pentru toate necazurile și suferințele lor. Așa voește să-i întorcă dela Dumnezeu, ca să-l blasteme și să hulească numele său sfânt. Această condițiune va continua până la marea luptă a Atotputernicului Dumnezeu, care în Biblie este numită „lupta Armagedonului”. În această luptă mare Satan și organizația sa vor fi măturați de pe pământ. Aceasta este necesar, pentru a face loc guvernului drept al lui Cristos, care va domni spre binecuvântarea omenirii.

Sfârșitul lumii nu înseamnă sfârșitul pământului, deoarece pământul va rămâne vecinic, ci înseamnă sfârșitul domniei lui Satan, după care va urma guvernul lui Cristos, al Regelui dreptății. Deoarece Cristos a sosit și a început să exerciteze puterea sa dreaptă, și deoarece lumea rea a ajuns la sfârșitul ei, acesta este un timp de mare bucurie pentru toți aceia cari iubesc dreptatea. Pentru toți aceia, cari doresc o schimbare spre binele omenirii, aceasta este o veste bună. Cu ocazia când a răspuns la întrebarea, care i-a fost pusă de ucenici, și după ce le-a povestit despre evenimentele, cari vor marca sfârșitul lumii, Isus a dat ucenicilor următoarea poruncă însemnată în Matei 24:14: „Evanghelia aceasta a împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor, și atunci va veni sfârșitul”. Cuvântul „evanghelic” înseamnă „veste bună” și faptele pe cari le-am amintit sunt de asemenea o veste bună pentru toți aceia, cari doresc omenirii pace și fericire.

Cine este într'adevăr devotat lui Dumnezeu, va urma bucurios poruncile sale. Nimeni nu poate împlini poruncile sale în prezent, fără să nu fie un martor pentru Cuvântul și numele lui Dumnezeu și fără să proclame împărăția sa. Probabil, că Dumneavoastră vă mirați, pentru ce merg bărbați și femei din casă în casă cu cărți, cari explică Biblia. Dumneavoastră ați observat, că acești oameni nu fac aceasta pentru bani, deoarece banii pe cari îi primesc sunt întrebuințați pentru a face alte cărți. Care este motivul activității lor? Ei fac acest lucru, pentru a fi ascultători de po-

runcile lui Dumnezeu, ei știu, că lumea a ajuns la sfârșit, că Cristos a sosit și că împărăția lui Dumnezeu va fi întemeiată acum. Ei execută cu bucurie poruncile Domnului și vestesc omenirii această veste bună. Ei știu însă, că împărăția lui Dumnezeu va aduce mântuire deplină omenirii suferinde și de aceea este o adevărată plăcere pentru ei, să servească poporul cu acest mesaj al adevărului și al mângâierii.

Dumnezeu este marele Spirit, și Fiul său iubit este imaginea Tatălui său. Adunarea este trupul sau mireasa lui Cristos. Timpul pentru împlinirea profeției mari cuprinse în Apocalips 22:17 a sosit: „Și Spiritul și mireasa zic: Vinol Și cine aude, să zică: Vinol Și celui ce li este sete, să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată”. Obligațiunea și datorința fiecărui urmaș al lui Cristos în ziua de astăzi, este, să vestească adevărul oamenilor și să-i invite să se învioneze în el. Este privilegiul fiecăruia, care aude acest adevăr minunat, să-l comunice și altora. De aceea zic Spiritul și mireasa: Vinol Și cine aude să zică: Veniți și învățați adevărul. Aceasta nu se face pentru a câștiga prozelești, ci pentru ca oamenii să știe, că lumea a ajuns la sfârșit, că durerile lor vor înceta în curând și că sub administrația lumii noi de sub Cristos vor avea parte de mântuire deplină și de binecuvântări. Satan știe, că lumea sa a ajuns la sfârșit și timpul său a sosit, deoarece așa stă în Scriptură. Mai departe știe, că cei devotați lui Dumnezeu sunt aceia, cari vestesc acum oamenilor adevărul, de aceea poartă Satan răboiul împotriva acestor martori credincioși ai lui Dumnezeu, ceea

ce a fost prezis de Domnul în Apocalips 12:17. Nimeni însă să nu fie descurajat din cauza opozițiilor împotriva mesajului adevărului. Cine iubeste pe Dumnezeu și dreptatea, să-și încingă coapsele și cu zel înnoit să continue cu bucurie în lupta pentru dreptate. Lumea veche a ajuns la sfârșit și ziua liberării a sosit. Împărăția lui Dumnezeu, promisă de mult timp, a sosit. După cum a promis, împărăția sa va binecuvânta din belsug întreagă familia omenească. Deci fiecare să studieze adevărul, ca să cunoască pe Dumnezeu și pe Cristosul său și drumul care duce la viața vecinică în fericire!

Mesagerii păcii

MASSA poporului tuturor națiunilor dorește pace. Numai o mică minoritate a dorit în tot timpul războiului. Dacă se începe un conflict între națiuni, poporului de rând nu i se cere să voteze pentru chestiunea: „Războiu sau pace?” Câțiva domnitori cunoscuți ca clasă domnitoare determină chestiunea și după aceea pretind că poporul de rând să meargă la războiu. Numai puțini oameni au folosit finanțarea în urma războiului, în timp ce alții sunt trimiși de timpuriu în groapă și afară de aceasta multe inimi zdrobite rămân în urma

lui. Poporul de rând trebuie să suporte totdeauna marile pierderi ale războiului.

Când s'a terminat războiul mondial în 1918, a adus mari devastări între națiuni și popoare. Acest rezultat a indus pe mulți să încerce să aducă pace statornică pe pământ, de aceea au fost propuse atâtea planuri de pace. Totuși nu există pace. Națiunile se găesc în strămtorare și nedumerire și domnitorii se tem de ceea ce văd că se apropie. Înainte de a ajunge la o concluziune justă, referitor la cel mai potrivit remediu pentru împiedicarea războiului, trebuie aflat motivul sau cauza adevărată a războiului și apoi trebuie găsit mijlocul care să oprească această molimă. Care este prima cauză a războiului? Biblia răspunde clar la această întrebare. Războiul conduce la distrugerea vieții omenești. Este o crimă de a suprima viața unui om, deoarece Dumnezeu a sfințit viața omului. De fiecare dată, când apare în nori un curcubeu, acesta este o mărturie tăcută și totuși elocventă, că viața unui om este un lucru sfânt. Când Noe a părăsit corabia, Dumnezeu a făcut un legământ cu el și i-a declarat, că a pus în nori un curcubeu, ca un simbol al sfințeniei vieții omenești. În acel legământ a definit luarea vieții omenești ca crimă. Satan, Diavolul, a îndemnat pe Cain să ucidă pe fratele său Abel. Satan a condus omenirea pe drumul crimei și al morții. El a plantat ură în inimile oamenilor și a cauzat omorirea oamenilor nevinovați. Satan a ațâțat multe războaie și a învinuit pe Iehova Dumnezeu, ca și cum el ar fi responsabil pentru teribilele rezultate și Satan a făcut aceasta, pentru ca oame-

ni să se întoarcă dela Dumnezeu. Când a fost Isus pe pământ a declarat, că Satan este un ucigaș dela început. Satan, Diavolul, este dumnezeul acestei lumi rele. Cu toate că pentru oameni este invizibil, totuși el este puterea conducătoare și națiunile stau sub stăpânirea sa, fie că știu aceasta, fie că nu. Când o națiune merge la războiu împotriva alteia, atunci cauza care îndeamnă la aceasta este influența subtilă a lui Satan exercitată asupra clasei conducătoare.

În 1914 întreagă lume a fost împărțită în două tabere dușmane. Puterea financiară și politica diferitelor națiuni ale „creștinătății” au hotărât, să poarte un războiu, care a și fost declarat, și milioane de oameni din popor au trebuit să meargă pe câmpul de luptă la războiul crâncen, fără să cunoască motivul adevărat al acestui războiu. În fiecare țară, care a luat parte la războiu, au fost mulți preoți, cari toți au pretins, că sunt reprezentanții lui Dumnezeu pe pământ, și cari au sprijinit într'un fel sau altul războiul. Acești preoți au sfințit războiul și au binecuvântat armatele, cari stăteau față în față. Scriptura învață clar, că puterile mondiale organizate formează partea vizibilă a organizației lui Satan. Clerul, prin faptul că a fost pentru războiu și a împins pe oameni în războiu, s'a făcut de bună voie și dinadins o parte a organizației lui Satan. Acum este clar, că toți cari au sfințit războiul și l-au sprijinit, au cooperat cu Satan. Preoții au o răspundere mai mare, deoarece pretind, că sunt reprezentanții lui Dumnezeu și ai lui Cristos. Porunca lui Dumnezeu sună: „Să nu ucizi”. Preoții poartă reverență și

alte haine, ca să se facă cunoscuți ca preoți. Dumnezeu a știut dinainte activitatea lor în legătură cu războiul și de aceea i-a dezaprobat prin profetul său: „Până și pe poalele hainei tale se află sângele sârmanilor nevinovați”. — Ieremia 2:34.

Pacea este starea liniștei și contrarul bătaii. Când va domni dreptatea, va fi pe pământ pace vecinică. Iehova este Dumnezeu păcii. Mânia sa este exprimată numai împotriva nedreptății și a răutății. La timpul său hotărât va nimici pe cei nelegiuți, ca să poată fi pace și dreptate. La început omul a avut pace cu Dumnezeu; însă el a pierdut pacea din cauza păcatului și Satan a fost acela, care l-a împins la păcat. Dela acel timp, zădarnic au căutat oamenii pace, fericire și viață.

Isus a fost născut în Belceem înainte de aceasta cu 19 secole. El este Fiul lui Dumnezeu, pe care l-a trimis Iehova pe pământ, ca să libereze omenirea de păcat și de urmările lui rele. În timpul nașterii sale ca om, bisericii lui Dumnezeu au adus această veste: „Glorie lui Dumnezeu în locurile prea înalte, și pace pe pământ, între oameni bunăvoință (bună-înțelegere)!”; cecace înseamnă, că pacea nu poate veni decât pe calea hotărâtă de Dumnezeu, adică prin activitatea guvernului Fiului său iubit.

Iehova Dumnezeu a destinal și a uns pe Isus Cristos de Rege și de domnitor al dreptății. Cuvântul grecesc „Cristos” înseamnă Messia sau Unsul lui Dumnezeu. Poporul iudeu a așteptat sute de ani pe Messia, și când a venit Isus la poporul

acela, l-ar fi acceptat, dacă nu i-ar fi stat în drum clerul timpului aceluia. Astăzi aproape toți Evreii și-au pierdut credința în Dumnezeu și în Cuvântul său. Ei însă trebuie să primească încă o ocaziune ca să cunoască adevărul. Când Isus era pe punctul de a părăsi pământul, a zis ucenicilor săi credincioși: „Eu merg să vă pregătesc un loc și iarăși voi veni și vă voi lua la mine”. El le-a povestit, că Dumnezeu i-a dat împărăția și că va întemeia această împărăție la întoarcerea sa în timpul hotărât de Dumnezeu. De atunci încoace creștinii au așteptat împărăția lui Dumnezeu sub domnia lui Cristos, care va aduce oamenilor pace vecinică. Cine crede Bibliei, aceluia trebuie să-i fie clar, că Dumnezeu va avea pe cineva, care va proclama oamenilor aceste adevăruri, în timpul când Dumnezeu va învesti pe Regele său cu putere și va întemeia împărăția sa. Dumnezeu face acest lucru, ca oamenii să fie informați despre aceasta.

Aceia cari duc mesaje altora sunt mesageri. Mesagerii lui Dumnezeu sunt aceia, cari comunică mesajul său în mod fidel tuturor acolora, cărora Dumnezeu vrea să le dăruiască o ocaziune, să primească mesajul. Mesajul care vine de la Dumnezeu proclamă onoarea sa și preamărirea numelui său. În 1 Petru 2:9 și 10 stă scris, că Dumnezeu a ales pe urmașii lui Cristos ca pe mesagerii săi, ca să vestească mesajul său care proclamă gloria lui Iehova. Din aceasta urmează că mesagerii credincioși trebuie să spună oamenilor, cine este adevăratul Dumnezeu. În Isaia 43:10 Iehova zice acelor mesageri: „Voi sunteți

martorii și servii mei, pe cari i-am ales. Voi sunteți martorii mei, că eu sânt Dumnezeu”. De aceea aceștia trebuie să meargă și să informeze poporul. Dacă oamenii sunt atenți la faptul, că între ei sunt de acela, cari împlinesc această profeție mare a lui Iehova, atunci fac bine dacă-i ascultă și dau atențiune mesajului acestor martori. Cum putem ști cine sunt mesagerii păcii? Isus răspunde la această întrebare în Matei 7:16: „Îi veți cunoaște după roadele lor”. Aceasta înseamnă, că mesagerii se vor putea cunoaște prin fructele pe cari le aduc. Isus zice mai departe în Matei 21:43, că mesagerii lui Dumnezeu trebuie s'aducă fructele împărăției. Aceste sunt deci fructele prin cari vor putea fi cunoscuți; nu sunt fructele unui om, ci fructele lui Dumnezeu. Fructele dau și susțin viața. Fructele împărăției sunt deci cuvintele dătătoare și susținătoare de viață ale adevărului lui Dumnezeu, cari se găsesc în Cuvântul său. Aceste fructe formează remediul adevărat al lui Dumnezeu pentru binele omenirii și cunoașterea lor aduce pace poporului. Aceia cari poartă aceste fructe se numesc prin urmare în mod drept „mesagerii păcii”.

Dacă un grup de oameni vine la popor, cu un tractat de pace formulat de ei și iscălit de oameni, atunci putem fi siguri, că astfel de lucruri sunt fructele oamenilor și nu ale împărăției lui Dumnezeu, de aceea trebuiesc lepădate. Dacă poporului i se oferă un plan (organizațiune) ca Liga Națiunilor pentru rezolvarea chestiunilor încurcate, cari preocupă popoarele, atunci putem ști; că un astfel de plan nu vine de la Iehova

Dumnezeu și că sprijinitorii și reprezentanții aceleia nu sunt nicidecum reprezentanții lui Dumnezeu. Aceasta este adevărat fie că preoții știu aceasta fie că nu. Preoții în general sprijinesc Liga Națiunilor, ceea ce dovedește, că ei nu sunt mesagerii lui Dumnezeu.

Un grup de bărbați și femei merg din loc în loc prin toată țara și duc oamenilor adevărul dăltător și ținător de viață al lui Dumnezeu și prin fructul pe care-l poartă, pot fi recunoscuți ca mesagerii Domnului, ca mesagerii păcii. Ei nu vin la Dumneavoastră din motive egoiste, ci ca să vă fie de ajutor să dobândiți cunoștința necesară despre îngrijirea lui Dumnezeu pentru binecuvântarea omenirii. Mesajul pe care vi-l aduc ei, este următorul:

Iehova este singurul Dumnezeu adevărat și a-fără de el altul nu este. Cristos este Răscumplătorul omenirii și Regele legitim, instalat și uns de Iehova. Timpul pentru începutul guvernului lui Cristos a sosit și prin urmare și timpul, în care oamenii trebuie să audă și să învețe adevărul. Deși popoarele se află acum în mare suferință, totuși ziua liberării este aproape, și anume prin împărăția lui Dumnezeu, singura prin care poate veni pace veșnică. Marea profeție din Isaia 9:6 și 7 acum se împlinește. Ea sună: „Un rege ni s'a dat, domnia se odihnește pe umărul său, și este numit: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele Vecinicilor, Dătător de viață și Prinț al Păcii. Domnia lui va crește și pacea sa nu va avea sfârșit. Dumnezeu a pus pe Regele său pe tron și acesta va aduce acum pace veșnică pe

pământ. La împlinirea acestor lucruri începe mai întâi cu distrugerea organizației nelegiuite a lui Satan, ceea ce are ca urmare marele necaz iminent, care va fi însă scurt și va fi cel din urmă.

Era de așteptat, că Satan se va opune răspândirii între oameni a acestui mesaj minunat al adevărului. Dumnezeu a prezis clar în Cuvântul său, că Satan merge și poartă război împotriva mesagerilor sau martorilor credincioși ai lui Dumnezeu și încearcă să-i nimicească deoarece lor le-a fost încredințată mărturia lui Isus Cristos și pentru că sunt ascultători față de poruncile lui Dumnezeu în darea mărturiei. Prin aceasta este explicat și motivul opozițiunii violente manifestată prin conducătorii bisericilor față de mesagerii păcii. Totuși Satan nu va avea succes în lupta sa împotriva acestor mesageri, deoarece Iehova Dumnezeu le spune prin Isaia 51:16: „Eu pun cuvintele mele în gura ta și te acopăr cu umbra mâinii mele, ca să întind ceruri noi și să întemeiez un pământ nou, și să zic Sionului: Tu ești poporul meu!”

Venirea a doua a lui Cristos

HRISTOS este marele funcționar imputernicit al lui Iehova și Regele legiilor al pământului. De aceea fiecare să dorească să cunoască pe Cristos și lucrul său. Istoria și Biblia spun, că în anul 1 după Cristos a fost născut un copil în Betleem. Acesta și-a început activitatea sa publică când a fost de 30 de ani. Clerul aceluși timp i s'a opus cu vehemență. El a învățat pe ucenicii săi și pe popor timp de trei ani și jumătate; apoi a fost acuzat în mod fals de crimă de înaltă trădare și a fost condamnat și crucificat. Numele acestui personaj celebru a fost Isus Cristos. Pe scurt aceasta este istoria primei sale veniri. Cu câteva ore înainte de moartea sa a zis prietenilor săi: „Eu mă duc să vă pregătesc un loc. Și dacă mă duc, iarăși voi veni și vă voi lua la mine”. Această mărturie a venirii sale a doua este susținută și de alte texte biblice.

Isus Cristos a murit ca om și a fost înviat din morți ca o creatură glorioasă divină. În Evreii 1:3 stă scris, că Isus Cristos este imaginea lui Dumnezeu. Precum nimeni nu poate vedea pe Dumnezeu tot așa nimeni nu poate vedea pe Isus Cristos. Intreagă omenirea va constata la timpul hotărât, că el a sosit, și anume pe baza evenimentelor, cari sunt vizibile. După cum este raportat în Ioan 14:28, el a zis ucenicilor săi: „Mă duc, și mă voi întoarce la voi”. Acest text și al-

tele dovedesc faptul venirii sale a doua. Evenimentul înălțării sale la cer raportat în Faptele Apostolilor 1:9—11, în care timp ingerul lui Iehova a zis ucenicilor prezenți: „Acest Isus, care s'a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în acelaș fel cum l-ați văzut mergând la cer”. Cartea Sfântă declară mai departe, că Iehova Dumnezeu a înălțat pe Isus peste întreagă creațiunea, i-a dat întâietatea peste toate și l-a investit cu autoritate și imputernicire, ca să execute scopul lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a dat cea mai mare putere în cer și pe pământ.

Scopul venirii a doua a lui Cristos, înțeles așa cum trebuie, ne face în stare să cunoaștem și să înțelegem semnele prezenței sale și dovezile relative la timpul venirii sale. Scopul principal al întregii activități a lui Cristos este justificarea Cuvântului și numelui lui Iehova, cecace va fi folositor tuturor creaturilor, cari iubesc dreptatea. Unii au gândit, că singurul scop al venirii a doua a lui Cristos este, de a lua oameni în cer, cecace este o presupunere greșită.

Prima venire a lui Cristos a trebuit să mențină pe om de moarte, cecace s'a și întâmplat, prin faptul că Isus s'a lăsat să fie ucis în locul păcătoșului. La venirea sa a doua ia pe discipolii săi credincioși în cer. Toate acestea sunt însă numai lucruri secundare, lucrul principal este justificarea deplină a numelui lui Iehova. Justificarea numelui lui Iehova nu-i va aduce niciun folos personal, însă prin aceasta va fi dată întregii creațiuni dovada, că numai Iehova singur este izvorul vieții și că toți aceia, cari vreau să tră-

fască vecinic, trebuie să-i cunoască, să-l iubească și să-l asculte. Isus Cristos va duce la îndeplinire toate faptele acestea.

Pentruce este necesar, ca numele și Cuvântul lui Dumnezeu să fie justificat? Motivul este următorul: Dumnezeu a anunțat scopul său, de a crea oameni după chipul și după asemănarea sa. El a făcut aceasta și a dăruit omului viața cu condiția să-l asculte încontinuu. Satan, care a fost însărcinat cu supravegherea omului, a devenit trădător față de Dumnezeu, a întors pe om dela Dumnezeu și l-a condus în moarte. Satan a declarat apoi, că Dumnezeu nu este în stare, să aibă un om de pământ, care să reziste cu succes puterii lui Satan și să rămână sincer și credincios față de Dumnezeu. Prin această provocațiune numele și Cuvântul lui Dumnezeu a fost tras la îndoială sau a fost pus în discuță. Dumnezeu a acceptat provocațiunea lui Satan și l-a lăsat să meargă în răutatea sa până la extrem, ceea ce a și făcut în decursul unui lung period. În același timp Dumnezeu a promis, că va deștepta pe Puternicul său, care la timpul său va dovedi veracitatea numelui și a cuvântului lui Dumnezeu și prin care toate popoarele pământului, cari vor crede în el și-l vor asculta vor fi binecuvântate. El și-a dat cuvântul, că această Ființă puternică va mântui pe om de condamnarea rostită în contra lui, că acest Răscumpărător și Liberador puternic va fi făcut de Regele lumii și va întemeia împărăția sa. Despre el stă scris: „Și popoarele vor asculta de el”. Dumnezeu a promis, că în decursul domniei lui Cristos va restaura pe toți

oamenii ascultători la perfecțiune omenească. Dacă Isus va termina acest lucru mare, aceasta va fi o justificare deplină a numelui și a cuvântului lui Dumnezeu și va dovedi întregii creațiuni, că fericirea și viața ei vecinică depinde de Iehova.

Când Isus Cristos s'a urcat la cer, desigur că ar fi început imediat bucuros să justifice numele Tatălui său. În Psalmul 110 este raportat, că Iehova a zis lui Cristos: „Șezi la dreapta mea, până voi pune pe vrăjmașii tăi sub picioarele tale!” Cristos a trebuit să asculte de Iehova și a trebuit să aștepte timpul lui Dumnezeu când va putea să intervină. Cât timp a trebuit să aștepte, ca să poată începe cu distrugerea organizațiunii nelegiuite a lui Satan? Scriptura arată, că a trebuit să aștepte până la sfârșitul timpului națiunilor. Acest timp s'a început în anul 606 înainte de Cristos, a durat 2520 de ani și s'a terminat în toamna anului 1914. În decursul acestui period Iehova a permis lui Satan să-și continue neturbat lucrurile sale nelegiuite. La sfârșitul acestui timp Isus Cristos a început, în ascultare de voința Tatălui său, să izgonească pe Satan și să întemeieze împărăția sa. Iată pentruce anul 1914 marchează venirea a doua a lui Cristos.

Acel timp a trecut și nimeni n'a văzut pe Isus pe pământ, ceea ce s'ar putea privi ca un argument împotriva venirii sale a doua. Cu toate că este adevărat că Isus s'a întors, totuși trebuie cugetat, că Cristos care este investit cu toată puterea este un Spirit mare și că pentru el este tot așa de puțin necesar să fie văzut pe pământ cât este de necesar ca însuș Dumnezeu să fie văzut pe

pământ. Pentru el distanța și spațiul nu există. Tocmai înainte de crucificarea sa a zis Isus: „Încă puțin timp, și lumea nu mă va mai vedea”. Tot atunci a zis, că toți vor vedea dovezile prezenței sale. Puterea sa, care este exercitată asupra lucrurilor de pe pământ, are acelaș efect, când este exercitată din cer, ca și când el însuș ar fi pe pământ. Prin urmare venirea sa a doua se rapoartă cu deosebire la îndreptarea atențiunii sale asupra afacerilor pământestii.

Profeția biblică, susținută pe deplin prin faptele cari se împlinesc, arată, că venirea a doua a lui Cristos cade în toamna anului 1914. Una dintre cele mai mari profeții despre punctul acesta este scrisă în capitolul al 24-lea din Matei. Acolo este raportat, că Isus a fost întreat de ucenicii săi: „Care va fi semnul (dovada) venirii tale și al sfârșitului veacului acestuia?” Această întrebare leagă în mod direct sfârșitul lumii lui Satan, prin care se înțelege timpul domniei sale neturburate, cu venirea a doua a lui Cristos. Răspunsul lui Isus Cristos la această întrebare descoperă o mulțime de lucruri, cari se vor întâmpla în acel timp. El a zis, că începutul aceluși timp va fi marcat printr'un războiu mondial, în care o națiune se va ridica împotriva altei națiuni. Intocmai după cum a fost profețit războiul mondial s'a început în anul 1914. Isus a zis, că după aceea vor urma foamete și pestilență. Aceste calamități au și venit foarte curând după războiul mondial și au făcut chiar și mai multe victime decât războiul mondial. Isus a mai zis, că războiul, foamea și pestilența vor

fi numai începutul durerilor de pe pământ, cecaccă de înțeles, că vor urma încă și alte suferințe. Cineva poate întreba: Inseamnă aceasta, că Dumnezeu și Cristos lasă să vină aceste dureri peste oameii? Răspunsul sună: Nu; Satan este responsabil pentru toate suferințele și mizeriile, deoarece el știe, că timpul lui este scurt și se silește, să întoarcă pe oameni dela Dumnezeu, prin aceea că-i induce să creadă, că Dumnezeu este responsabil pentru toate suferințele. În Psalmul 2:6 este raportat, că la sfârșitul timpului de așteptare Dumnezeu a pus pe Isus Cristos pe tronul său al autorității și i-a ordonat, să execute scopul său. Psalmul 110:2 declară, că Dumnezeu zice acum Fiului său iubit Isus Cristos: „Du-te și stăpânește în mijlocul vrăjmașilor tăi!” Aceste texte arată, că Cristos trebuie să-și înceapă guvernul, în timp ce dușmanul Satan exercită încă puterea sa în cer și pe pământ. Primul lucru al Regelui Cristos va fi deci, să expulzeze pe Satan din cer.

Capitolul al doisprezecelea din Apocalips arată, că la începutul guvernului său, început care marchează nașterea împărăției sale simbolizată prin nașterea unui copil de parte bărbătească, a fost un mare războiu în cer între Satan, Diavolul, și îngerii săi deoparte și Isus Cristos și îngerii săi de cealaltă parte, în care luptă Satan a fost învins și a fost aruncat din cer pe pământ. Despre aceasta stă scris în versetul al doisprezecelea din capitolul al doisprezecelea din Apocalips: „De aceea, bucurați-vă ceruri și voi cari locuiți în ceruri! Vai de voi, pământ și mare! Căci Diavolul

s'a coborât la voi, coprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme". Satan știe, că conflictul final, care va determina existența organizațiunii sale, este aproape. Lucrurile pe care le-am menționat au trebuit să se întâmple la începutul venirii a doua a lui Cristos, și noi am arătat, că aceste într'adevăr s'au și întâmplat; prin urmare ele dovedesc împlinirea profeției. Diavolul își mângâiește acum activitatea pe pământ și în aceasta este coprinsă explicațiunea, pentru ce este astăzi o suferință așa de mare în toată lumea. Revinând iarăș la întrebarea, pe care au pus-o ucenicii lui Isus despre venirea sa a doua, observați, ce a răspuns mai departe, după cum este scris în Luca 21:25, 26: „Pe pământ va fi strămtorare printre neamuri. Oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor cari se vor întâmpla pe pământ”. Aceasta descrie exact condițiunile grele prezente, cari există la toate popoarele și națiunile pământului. Acest fapt important este de înțeleș pentru toți oamenii.

S'a pretins, că războiul va asigura democrația în lume, însă s'a întâmplat tocmai contrarul. Dela războiul mondial condițiunile s'au făcut încontinuu tot mai rele și astăzi oamenii tuturor națiunilor se află în suferință și strămtorare și nu știu ce să facă. Aceste fapte dovedesc mai departe venirea a doua a lui Cristos și că Diavolul este acela, care a adus toate aceste suferințe peste oameni. Scopul lui Satan este de a abate pe toți oamenii dela Dumnezeu. Unii preoți fie că știu aceasta fie că nu sunt în mâna Diavolului și îl ajută la executarea scopului său.

Inundațiunii și furtuni devastează pământul. O nenorocire teribilă urmează după cealaltă, în urma calamitate teribilă urmează după cealaltă, în urma cărora milioane de oameni trebuie să sufere. Celul zice atunci oamenilor: „Dumnezeu v'a trimis aceste nenorociri ca pedeapsă pentru că nu sprîjiniți destul de credincios bisericile”. La aceasta răspund unii oameni buni: „Dacă Dumnezeu, căruia îi serviți, este așa de crud cu bieții oameni că le trimite aceste dureri de nedescris, atunci nu mai voim să avem de aface cu un astfel de Dumnezeu”; și astfel se întorc dela el. Așa împlinește Diavolul scopul său și întoarce pe oameni dela Dumnezeu, ca să nu cunoască binecuvântările, cari vor veni prin domnia lui Cristos.

De ceace au nevoie oamenii acum, este, de a fi instruiți despre venirea a doua a lui Cristos și despre lucrul mare și bun pe care îl va face. Explicațiuni mai precise puteți găsi în cărțile *Gubernare* și *Impdcare*. Aceste cărți vă vor fi aduse acasă de oameni, cari ascultând porunca Domnului din Matei 24, comunică oamenilor vestea bună a împărăției.

Satan face tot ce poate ca să zădărnicească scopul lui Iehova, însă nu va avea succes. A sosit timpul, când obiectul de discuțiune, cine este Cel Prea Înalt, se va decide, și încă curând. Fapta mare următoare a lui Cristos va consta din aceea, de a conduce forțele sale împotriva Diavolului și a ingerilor lui în lupta Armagedonului. În lupta aceasta Diavolul și organizațiunea sa vor fi învinși și distruși complet, și prin aceasta se va aduce omenirii liberare deplină.

Toți, cari cred în Dumnezeu și în Cristos să

prindă curaj! Pentru că Cristos a venit și împărăția lui s'a început. Evenimentele în legătură cu venirea sa a doua au fost scrise în Biblie pentru incurajarea și mângâierea lor în acest timp. Lor le spune Domnul în Luca 21:28: „Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea (liberarea) voastră se apropie”. Prindeți curaj, deoarece mântuirea deplină este aproape.

Răscumpărarea omului Pentruce este necesară

DACA OAMENII s'ar cugeia încontinuu la aceea, că Iehova este Dumnezeu etern, Dătătorul tuturor lucrurilor bune, și că Satan este cel neglijent, dușmanul lui Dumnezeu și al omului, atunci ar avea dorința să cunoască ce zice Dumnezeu în Biblie despre o chestiune, care se poartă la drepturile și binecuvântările omului. Toți oamenii sunt imperfecti și opiniunile omenești n'au nici o valoare, dacă nu sunt bazate pe Biblie. Fiind Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu al adevărului, se poate avea deplină încredere în ea. Cine se opune Biblicii se declară de partizan al lui Satan și de adversarul lui Dumnezeu, fie că știe aceasta fie că nu. Un om, care pretinde, că este un învățător al Cuvântului lui Dumnezeu, și poartă titlul de predicator, dar predică doctrine false contrare Cuvântului lui Dumnezeu, este un instrument al lui Satan și este întrebuițat de el, ca să orbescă pe oameni față de adevăr.

Răscumpărarea omului dela moarte este una dintre cele mai importante doctrine ale Sfintei Scripturi. Dacă Biblia arată, că răscumpărarea omului prin sângele lui Isus Cristos este necesară pentru a avea viață vecinică, atunci fiecare care neagă acest fapt și învață contrarul, este, un in-

vășilor fals și un instrument al dușmanului lui Dumnezeu. Unii preoți moderni învață, că sângele lui Isus Cristos, care a fost vărsat pe Golgota, n'are nici o valoare pentru oameni. Ei zic, că Isus a fost un om bun, că este bine a urma exemplul său, pentru a desvolta un caracter bun și că un om se poate mântui pe sine însuși în felul acesta. O astfel de învățătură este foarte înșelătoare și dezonorează pe Dumnezeu. Este cu mult mai bine, de a accepta mărturia inspirată a Bibliei despre acest punct.

Scriptura declară că toți oamenii sunt păcătoși prin moștenire. Dumnezeu s'a purtat drept cu Adam, deoarece i-a comunicat, că dacă va viola legea, moartea îi va fi pedeapsa. Adam a violat legea și a fost condamnat la moarte. În timp ce era sub sentință, i s'au născut copii, cari din cauza păcatului moștenit au venit în lume ca păcătoși. Datoria păcatului trebuie plătită și păcatul trebuie îndepărtat cu totul dela omenire, înainte ca omenii să poată avea viață večnică. În clară contradicțiune cu spusele preoților stă scris în Evrei 9:22: „Fără vărsare de sânge, nu este iertare”. Poporul trebuie să accepteze sau spusa falsă a preoților sau explicațiunea adevărată-a Cuvântului lui Dumnezeu.

Legea lui Dumnezeu spune în capitolul al șaptesprezecelea din Levitic: „Viața... este în sânge”. Judecata pronunțată în contra lui Adam a pretins sângele vieții sale și de aceea a trebuit să moară. Toți descendenții lui Adam, adică întreagă omenirea, stă sub condamnare din cauza imperfecțiunii sale și pentru această trebuie să moară. Din

Acest motiv sunt dați oamenii de sute de ani morții. După ce Dumnezeu a pronunțat judecata sa dreaptă în contra lui Adam, n'a putut să o revoace, din cauză că atunci ar fi lucrat în contra sa. Dumnezeu trebuie să rămână consecvent. Legea sa a prevăzut, că, dacă un alt om perfect, care ar fi egal cu Adam, ar lua de bună voie locul lui Adam în moarte, Adam și descendenții săi ar putea fi liberați de judecată și de consecințele ei. Aceasta înseamnă o satisfacțiune a judecății, însă nu înseamnă anularea sentinței. Profetul lui Dumnezeu declară, că niciun om nu este perfect și nimeni nu poate răscumpăra pe Adam, deoarece toți sunt păcătoși. Ce a trebuit făcut în acest caz? Puterea lui Iehova este nemărginită. Prin Profetul său Osea în capitolul al treisprezecelea zice: „Voi răscumpăra pe om de puterea morții, și voi libera de moarte!” Pentru, a implini scopul său după cum a promis, Dumnezeu a trimis pe Fiul său iubit pe pământ. Înaintea de timpul acela acest Fiu a fost în cer și a fost cunoscut sub numele Logos. Pe atunci era o ființă spirituală și Dumnezeu l-a făcut om și l-a numit Isus, adică Mântuitor sau Salvator al omului. În Ioan 1:14 citim: „Isus a devenit carne sau o creatură omenească și a locuit printre oameni”. Omul Isus n'a moștenit imperfecțiunea lui Adam, deoarece el a fost Fiul lui Dumnezeu și prin urmare a fost perfect și fără păcat, după cum afirmă Scriptura. Când a ajuns la vârsta bărbăției (majorat), a fost perfect și a fost exact ca omul perfect Adam când era în Eden. El a fost deci în stare să răscumpere pe oameni. „Preț de răscumpă-

rare” înseamnă un preț echivalent, și omul perfect Isus a fost perechea exactă a omului perfect Adam și a putut fi Răscumpărătorul lui.

Pentru ce a venit Isus pe pământ? Răspunsul la această întrebare se găsește în Matei 20:28: „Fiul omului n'a venit ca să i se slujească, ci... ca să-și dea viața ca preț de răscumpărare”. Iarșis a zis lui Isus: „Eu am venit, ca să fac voia Tatălui meu care m'a trimis”. Cum pot primi oamenii viață prin venirea sa? La această întrebare răspunde în Ioan 6:51: „Eu îmi voi da viața pentru viața lumii”. Pentru a putea face aceasta, omul perfect Isus a trebuit să moară în locul păcătoșului. Dreptatea divină n'a pretins viața a doi oameni perfecți. Prețul pentru răscumpărarea omului a fost deci procurat, când omul perfect Isus s'a lăsat să fie ucis de bună voie pentru a substitui pe păcătoșul Adam. Aceasta înseamnă că la timpul hotărât întreagă omenirea va fi liberată de imperfecțiunea rezultată din consecințele păcatului lui Adam. Răscumpărătorul a trebuit să fie un om perfect. O ființă mai mare ca un om perfect n'ar fi fost potrivită, deoarece Dumnezeu nu poate pretinde mai mult, decât cât pretinde legea sa. Nici o creatură mai joasă n'a putut plăti prețul de răscumpărare, deoarece legea a cerut viața unui om perfect. Din aceasta urmează, că Isus, când a fost pe pământ a fost o ființă umană perfectă, că a murit ca om și că Dumnezeu l-a înviat din moarte la viață ca creatură spirituală, divină. Ca dovadă stă scris în 1 Petru 3:18, că Isus a fost omorât ca om și a fost făcut viu ca o creatură spirituală.

Ca o altă dovadă, că Isus a fost trimis ca om pe pământ pentru ca să răscumpere pe oameni, stă scris în Evrei 2 versul 9: „Noi vedem însă pe Isus, care a fost făcut pentru puțină vreme mai prejos decât îngerii (cari sunt ființe spirituale), pentruca, prin harul lui Dumnezeu, să guste moartea pentru toți”. Dumnezeu tocmai de aceea l-a trimis pe pământ ca să salveze omenirea.

Preoții, cari povestesc oamenilor, că sângele lui Isus Cristos n'are nici o valoare, prin aceasta nu numai că induc pe oameni în eroare, ci în felul acesta Dumnezeu este prezentat înaintea creațiilor sale ca mincinos. Las' s'aruncăm dela noi părerile nebune ale oamenilor și să acceptăm Cuvântul lui Dumnezeu pentru deciderea acestei chestiuni importante. La întrebarea, dacă sângele vărsat al lui Isus Cristos este necesar pentru răscumpărare și dacă este de folos oamenilor, să citim cuvintele din Ioan 3:16, 17: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul lui Fiu, pentru ca oricine crede în el, să nu piară, ci să aibă viață vecinică. Dumnezeu, în adevăr, n'a trimis pe Fiul său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin el”.

A pieri înseamnă a nu mai fi sau a nu mai exista niciodată. Aici este declarat, că omenirea fără jertfă de răscumpărare ar pieri cu totul. Dumnezeu a trimis pe Fiul său iubit în mod dezinteresat în moarte, pentru ca să procure prețul de răscumpărare, ca toți, cari cred în el să nu piară. În mod logic toți ar pieri, dacă Dumnezeu n'ar fi luat măsuri pentru răscumpărare. În aceasta este dovada concludivă, că oamenii nu auv-

lipsă de salvare prin răscumpărare. Cine are interes, ca să țină pe oameni în ignoranță despre această îngrijire binevoitoare cu privire la salvarea lor? Satan, Diavolul; și dovada referitor la aceasta se găsește în 2 Corinteni 4:3, 4: „Această evangheliie este acoperită pentru aceia, cari sunt pe calea pierzării, a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul lumii acesteia, Satan”. Prin urmare dacă oamenii negă valoarea sângelui vărsat al lui Isus Cristos ca preț de răscumpărare pentru omenire, fie că sunt preoți sau pietrari, se poate vedea clar, că astfel de oameni sunt întrebuițați de Satan ca instrumente, și oamenii să nu dea atențiune învățăturilor lor.

Este necesar, ca oamenii să primească cunoștință despre marele preț de răscumpărare, care le-a fost procurat prin moartea și învierea lui Cristos? Răspunsul îl găsim în 1 Timotei 2:3-6: „Lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care voește ca toți oamenii să fie mântuiți, și să vină la cunoștința adevărului. Căci este un singur Dumnezeu, și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Cristos, care s'a dat pe sine însuș, ca preț de răscumpărare pentru toți: faptul acesta trebuia adevărit la vremea cuvenită”.

Prin faptul că noi cunoaștem acum, că sângele lui Cristos a procurat prețul de răscumpărare, este de asemenea clar, că fiecare, care va avea un folos din aceasta, trebuie să aibă mai întâiu cunoștință despre acest fapt. (Romani 5:15, 18) Nimeni nu poate primi un dar numai dacă are cunoștință despre darul care l se oferă. Este dec

clar, că fiecare trebuie să vadă necesitatea unei cunoștințe despre măsurile de salvare luate de Dumnezeu. De aceea a zis Dumnezeu, că la timpul său hotărât toți trebuie să cunoască adevărul. Timpul hotărât al lui Dumnezeu a sosit deja și el a început o campanie de educație, ca oamenii să cunoască adevărul. Această campanie nu de aceea se face, pentru a aduce pe oameni în vreo organizație, ci se face pentru a instrui pe oameni despre scopul lui Dumnezeu. Dumnezeu trebuie înțeles pentru aceasta femei și bărbați, cari îi sunt devotați și cari ca martorii, săi duc semenilor lor mesajul adevărului. Domnul cu siguranță nu va întrebuița la aceasta pe niciunul, care neagă. Cuvântul său, și cu deosebire adevărul răscumpărării prin sângele Fiului său iubit. De aceea nu vă lăsați să fiți mai mult înșelați prin învățători falsi, cari se țin pe ei însșiși înțelepți, ei studiază singuri. Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru ca să fie de ajutor semenilor mei prin această vă recomand cartea *Impăcare*, în care veți găsi o expunere completă a hotărârii lui Dumnezeu de a salva omenirea și toate textele biblice cari se rapoartă la această chestiune importantă. Această carte precum și altele vă vor fi aduse acasă; de aceea, cari iubesc pe Dumnezeu și cari sunt martorii săi.

Faptul morții lui Isus ca om perfect și ca subiecțiunea păcătosului și faptul învierii sale din moarte ca Cristos divin, care este investit cu toată autoritatea și cu toată puterea, sunt o garanție deplină, că fiecare va avea ocaziunea să beneficieze din lucrarea mare de răscumpărare. În

capitolul al șaptesprezecelea din Faptele Apostolilor este explicat, că Dumnezeu prin învierea lui Isus a dat tuturor oamenilor o asigurare deplină, că într-o zi vor putea dobândi viață. Acea promisiune va fi împlinită absolut sigur. Numai puține persoane au primit vre-o dată o ocaziune pentru ca să primească viață vecinică. Milioane de oameni au murit în completă ignoranță despre scopul lui Dumnezeu cu ei. Nici au stat pierduți și nici nu se află în chinul iadului, cum a învățat clerul pe oameni. Ei sunt morți și așteaptă timpul hotărât de Dumnezeu când vor fi sculați ca să cunoască adevărul. Promisiunea lui Isus sună, că la timpul hotărât toți, cari sunt în groapă, vor fi înviați. Mai departe este promis în 2 Timotei, capitolul 4, că atunci când va governa împărăția, atât cei vii cât și cei morți vor avea o ocaziune pentru a primi viață vecinică. Aceasta va fi ziua sau timpul învierii. Este timpul, ca să vă informați, ce parte veți avea la înviere. Procurați-vă o Biblie și cărți cari să vă ajute să o înțelegeți și învățați aceste adevăruri mari de importanță vitală. Iehova Dumnezeu în bunătața sa s'a îngrijit de mijloacele necesare prin cari puteți ajunge acum la cunoștința adevărului. Iehova a început deja, să icie vălul des și întunecat de pe oameni, ca să poată cunoaște drumul spre viață. În Psalmul 118 este spus, că accia cari iubesc dreptatea și adevărul strigă: „Deschideți-mi porțile dreptății, ca să intru și să laud pe Domnul. Iată poarta Domnului; pe ea intră cei drepți. Te laud, pentrucă m'ai ascultat, și pentrucă m'ai mântuit”.

Lucrul ciudat al lui Dumnezeu

ÎN MULTE locuri în Biblie este spus, că Dumnezeu va face un „lucru necunoscut”, prin care va convinge cu siguranță pe întreaga creațiune, că nelegiuitul Satan este cauza tuturor calamităților, tuturor catastrofelor și a tuturor deprăvirilor de pe pământ și că Iehova Dumnezeu este izvorul victorii și al fericirii pentru toți cari-l servesc.

Scriptura dovedește mai departe, că timpul, când Creatorul va face lucrul său ciudat, este aproape; dar așa de aproape, că mai toți oamenii cari sunt acum pe pământ, vor trăi și vor vedea această manifestațiune divină.

Acest „lucru ciudat” va fi o distrugere teribilă, care va veni peste creștinătate; și numai aceia vor scăpa, cari doresc să cunoască pe Dumnezeu și să se supună ordinelor sale.

Aceste fapte sunt explicate în interesantele cărți ale judecătorului Rutherford:

	HARFA LUI DUM- NEZEU
Cu mult gust	LIBERARE
Bine legate	CREAȚIUNE
Ilustrate	IMPACARE
	GUVERNARE
	VIATA
Cu titlul imprimat în aur	PROFETIE
	LUMINA (două cărți)
	JUSTIFICARE

În românește avem deocamdată numai cartea *Creațiune*, care costă 50 lei; și două broșuri *Speranța lumii* și *Unde sunt morșii?* Fiecare din aceste broșuri costă 5 lei.

Adresa pentru comandă:

SOCIETATEA DE BIBLII ȘI TRACTATE

BUCHUREȘTI, II

Str. Crișana No. 33

În franțuzește au apărut:

Cărți legate	
La Harpe de Dieu	40.—
Délivrance	40.—
Création	50.—
Réconciliation	50.—
Gouvernement	50.—
Vie	50.—
Prophétie	50.—
etc.	

Broșuri	
Le ciel et le purgatoire	5.—
La Guerre ou la paix	5.—
Crimes et Calamités	5.—
Oppression	5.—
Les derniers Jours	5.—
Prosperité assurée	5.—
Où sont les morts?	5.—
etc.	

Paris IX 129 Faubourg Poissonnière.

Serviciu de radio la Paris
 pentru Societatea de Biblică și tractate:

	lungimea liniei undulate
Trimite VITUS Paris	308 m.
În toată Marțea, Joi și Sâmbăta	20—20,30 ore
În toată Duminica	12—12,30 ore

	lungimea liniei undulate
Trimite NORMANDIE, Fécamp	232 m.
În toată Sâmbăta (întâi în franțuzește, apoi englezește)	20—20,45 ore

	lungimea liniei undulate
Trimite TOULOUSE	385,1 m.
În toată Miercuria	19—19,30 ore

	lungimea liniei undulate
Trimite LYON (La Doye)	465,8 m.
Vineri în 11 și 25 Noembrie	19,15—19,35 ore

Țimpul predării este socotită conform
 timpului Europei mijlocii, care cores-
 punde pentru Europa apuseană, cu o oră
 mai târziu.

	lungimea liniei undulate
Trimite TALLINN (Reval)	296,1 m.
Duminica	16,30—17,30 ore

Răspunzător în Ceho-Slovacia: *Anton Gleisner*, Brno-
 Juliánov, Hybesova 30. — În Viena Austria: *Walter
 Voigt*, Wien XII, Hetzendorferstr. 19. — În România:
Jaurilă Romocean, București, Calea Călărăși 131 bis.

Se poate abona revista W. T. care apare de 2 ori
 lunar în 40 State, 52 limbi.

La adresele:

România: Str. Crișana No. 33, București	lei	150.—
Franța: 129 Faubourg Poissoniere Paris IX	frs.	20.—
Elveția: Italia: Allmendstr. 39, Berna	fr.	4.—
Austria: Halbgasse 26 Wien VII.	Sil.	5.—
Ceho-Slovacia: Krekova ul. 18 Maribor	Kc.	24.—
Ungaria: Katona Jozsef-u. 41, Budapest V.	P.	5.50
Statele-Unite: 117, Adams Street, Brooklyn N. Y.	Doll.	1.—
Canada: 38—40 Irwin Ave Toronto	Doll.	1.50
etc., etc.		

SOCIETATEA DE BIBLI ȘI TRACTATE

Biuroul principal:

117 Adams Street, Brooklyn N. Y., U. S. A.

Filiale (branșe):

Aleppo,	Rue Salibe	Lisabona,
Argyrocastro,	A. Idrisis	Rua D. Carlos Mascarenhas 77
Atena,	Lombardou 51	Lodz,
Atzacapotzalco, Mexico,	Constitucion 28	Madrid,
Auckland,	3 William St., Mt. Albert	Magdeburg,
Berna,	Allmendstrasse 39	Marlbor,
Bombay 5,	40 Colaba Rd.	Oslo,
Brünn-Julienfeld,	Hybergasse 30	Paris IX.
București,	Str. Crișana 33, România	129, Faubourg Poissonnière
Brüssel, 66,	rue de l'Intendant	Pinerolo, Prov. Torino,
Buenos Aires,	Calle Bompland 1653	Via Silvio Pellico 11
Demerara,	Box 107, Georgetown	Riga,
Haarlem,	Postbus 51	S. Paulo,
Helsingfors, Temppelikatu 14		Av. Celso Garcia 951
Honolulu, T. H., Box 681		Seoul,
Jamaica, Kingston, Box 18		147, Key-long
Kapstadt,	6 Lelle Street	Stockholm,
Kaunas, Tulpiu g-ve 5, b. 1		Luntmakaregatan 94
Copenhaga,	Søndre Fasanvej 56	Strathfield, N. S. W.
Kosice,	Kolcseyho ul. 71	7 Beresford Rd.
Lagos, Nigeria,	15 Apongbon St. (Box 695)	Tallinn,
		Suur Tartu-maantee 72/3
		Tokio-Fu, logimachi,
		58 Ogikobo 4-Chome
		Toronto,
		38-40 Irwin Ave.
		Trinidad,
		Port of Spain, Box 194
		Viena VII,
		Halbgasse 26

Referitor la prețul literaturii în aceste țări vă rugăm să vă adresați direct la bioururile de acolo. Unele sortiri se află în 52 limbi.

Pentru relații:

ASOCIAȚIA MARTORII LUI IEHOVA DIN ROMÂNIA

Persoană juridică-morală cu sediul în Cluj Napoca, str. Emil Isac nr.6, ap.1,
Telefon:0264/592862 sau 0264/442216(Marti-Joi 17-20 Duminica 10-20)

Vizitați site-ul nostru www.amir.ro

E-mail:office@amir.ro